

Komentar Evanđelja: Biti Kristov učenik

Evanđelje srijede XXXI tjedna
kroz godinu i komentar.

Evanđelje Lk 14, 25-33

U ono vrijeme: S Isusom je putovalo silno mnoštvo. On se okrene i reče im: »Dođe li tko k meni, a ne mrzi svog oca i majku, ženu i djecu, braću i sestre, pa i sam svoj život, ne može biti moj učenik! I tko ne nosi svoga križa i ne ide za mnom, ne može biti moj učenik!«

»Tko od vas, nakan graditi kulu, neće prije sjesti i proračunati troškove ima li čime dovršiti: da ga ne bi, pošto već

postavi temelj, a ne mogne dovršiti — počeli ismjevati svi koji to vide: 'Ovaj čovjek poče graditi, a ne može dovršiti!' Ili koji kralj kad si polazi da se zarati s drugim kraljem, neće prije sjesti i promisliti da li s deset tisuća može presresti onoga koji na nj dolazi s dvadeset tisuća? Ako ne može, dok je onaj još daleko, poslat će poslanstvo da zaište mir.«

»Tako dakle nijedan od vas koji se ne odrekne svega što posjeduje, ne može biti moj učenik.«

Komentar

Isusa prate mnogi ljudi i zna da neki od onih koji ga slijede ne čine to s dobrom namjerom. Zajedno s onima koji ga prate s ispravnom namjerom, drugi to čine kako bi doživjeli nešto izvanredno, svjedočili nekom čudu; drugi iz znatiželje, a neki čak i da bi

ga mogli diskriminirati. Ti i ja možemo se zapitati kako slijedimo Krista, što nas potiče da ga slijedimo, dopuštamo li da nas ponese rutina u pravilima ili obvezama koje smo već ugradili u svoj raspored ili se, suprotno tome, podržavajući milost, pokušavamo poistovjetiti s njim.

Jedini valjani odgovor da slijedimo Krista je iz ljubavi, korespondencije s ljubavlju koju on ima prema nama. Današnje Evanđelje nije ništa drugo nego očitovanje prve zapovijedi: "Ljubi Gospodina, Boga svojega, svim srcem svojim, svim umom svojim i svom snagom svojom" (Mt 12,30). Zapovijed ljubavi koju Gospodin upućuje svima, vrijedi za sve ljude i za sva vremena. Sve se mora činiti za tu ljubav. Nešto što se dogodi kad ljubav prema Bogu ispuni čovjekovo srce. "Tko ima Boga ima sve. Jedino Bog dostaje", kako je govorila sveta Terezija.

Takva ljubav nije plod duboke meditacije ili kontinuiranih djela volje. Dar je, milost koju nam Bog daje, moći ga voljeti apsolutnom i bezuvjetnom ljubavlju, koja nakon smrti postaje vječna. Kad cijelim svojim bićem odgovorimo Bogu koji nam se daruje, moći ćemo voljeti ljude i stvari onako kako ih Bog voli, ali prvo moramo poduzeti taj korak, radikalno oduzimanje vlastitog vlasništva, koje nas Isus uči u Evandjelju: " Ako netko želi doći za mnom, neka se odrekne sebe, uzmi svoj križ i slijedi me "(usp. Mt 16,24).

Miguel Ángel Torres-Dulce //
Photo: Yousef Alfuhigi -
Unsplash

miercoles-trigesimaprimera-semana/
(4.04.2025.)